

Nar, idet man haabede, at naar Fiskeriet paa ny blev optaget, kunde man faa Brug for disse Redstaber igen. Men da det optoges igen med ny Forpagtere, blev det i Genhold til deres Forpagtningskontrakt forbudt at bruge Strabere. Fiskerne kom frem med deres Klage over, at de nu laa inde med disse Redstaber. Dette gjorde, at jeg tillod mig at fremsætte denne Sag i Tinget, og det havde igen til Følge, at man paa næste Mars Finanslov opførte en Sum af 2,000 Kr. til Indløsning af disse Strabere, til Dels for at erstatte Fiskerne Tabet, men vel ogsaa for, at de ikke skulde have Fristelse til at bruge dette ulovlige Redstaber. Fiskerne glædede sig naturligtvis over at faa denne lille Erstatning, og en ston Dag bleve de beordrede til at møde paa de forskellige Steder med disse Strabere. De kom naturligtvis gladelig fløbende med disse tunge Instrumenter og haabede at faa en Erstatning med hjem. Men det indskrænkede sig til, at vedkommende Embedsmand satte Stempel paa hvert Redstaber, og saa kunde Fiskerne igen flæbe dem hjem. Det var der ikke megen Fornøjelse ved og endnu mindre Fordel. Nu glæder det mig at se paa Tillægsbevillingslovsforslaget i Nar under § 2 Nr. 2, at der er opført en Udgift, vedrørende Østersregalerne paa 2,000 Kr., og ved Konference med den højtærede Finansminister oplystes det jo, at det var for at indløse — det er en Genbevilling, som her søges — for at indløse disse Strabere. Hvad der er foregaaet i Mellemtiden, kender jeg ikke. Maaſte man har hølet med Tanken om, hvordan man bedst igen skulde faa nogen Nytte ud af disse gamle Strabere. Jeg vil kun sige, at naar det nu sker, at de blive indløste, tror jeg dog ikke, at det er helt rigtigt, at man gaar hen og sælger disse til samme Værdi som gammelt Jærn, ja end ikke til højere Værdi. Jeg tror, der endnu er Brug for nogle af disse Redstaber. Der vil naturligtvis komme en Del frem, som ere aldeles ubrugelige, men de, som ere brugelige, burde lægges hen til et senere Brug, som jeg i min senere Udvikling skal komme til at antyde. I den Fredningstid, der altsaa er indført paa dette Omraade, vil den udenlandske Østers stort Indpas heri Landet, og det var jo intet Under, eftersom man her i Landet kun har Indførselstold af 3 Ore pr. Bund, medens man

f. Eks. i andre Lande, som i Rusland, der ikke selv producerer Østers, har en Indførselstold af 25 Ore pr. Bund, og i Tyskland en Indførselstold af 18 Ore; det er derfor intet Under, at det danske Marked faar en Masse udenlandske Østers tilførte, og der er jo ikke saa lille en Afstøtning, thi som bekendt skulle vi danske være graadige Østerspisere, og som saadant er Forbruget temmelig stort. Derjom vi nu havde haft en tilsvarende Told, selv om man ikke vil den saa høj, men den f. Eks. blev paa 15 Ore, vilde det have været en ikke saa lille Indtægtskilde for den danske Statskasse i de Nar. Og selv om det nu stod saaledes, at det vilde komme de nuværende Forpagtere til Gavn, vilde det dog ikke sige meget, for Efterfølgelsen efter Østers her til Lands er mange Gange større end den Produktion, vore Østersforpagtere kunne frembringe. Jeg tror derfor, at der her er noget, vi først og fremmest bør gøre, baade for Statens Skyld og for Forpagternes Skyld, og jeg kan ogsaa sige for de mange Fiskeres Skyld — og der er omtrent 300 af dem — som ere beskæftigede paa dette Omraade. Vi maa der virkelig gøre noget for at faa denne Told forhøjet, og jeg skulde derfor hilse med Glæde et Forslag, der gik ud paa, at man fremtidig indførte en forhøjet Told paa Østers af f. Eks. fra 3 til 15 Ore. Da Hviletiden, altsaa de 5 Nar, var udløbet, lod Regeringen Fjorden undersøge for om mulig at faa Sikkerhed for, at man igen med god Grund kunde begynde paa Østersfiskeriet. I den Anledning hidtalde man fra Norge Direktør Tonning, som særlig havde beskæftiget sig med den Slags Ting. Han hidtalde, fordi vi her til Lands vist ikke have nogen, som er rigtig inde i disse Forhold. Han medbragte en af de allerbedste norske Dykkere, og nu blev der i Efteraaret for 3 Nar siden i November og December Maaneder under heldige Vejrforhold undersøgt over 48 af Fjordens over 100 Østersbanke, og det viste sig, at der overalt fandtes betydelige Mængder af Østers, særlig af unge Østers, som dog vare saa gamle, at de allerede nu kunde benyttes som en god Handelsvare. Efter disse Undersøgelser bestemte man sig til at optage Fiskeriet paa ny, og det maa dog være glædeligt for alle dem, der ønske Statskassen alt muligt godt, at den nu igen